

[Inger Gautier Schmit.]

fik den store Dom i December Maaned ved Landsretten i København, bestemt vil hævde, at de med Hensyn til de 600—700 Barnemord, de havde paa deres Samvittighed, mente sig at være i deres fulde Ret, fordi disse 600—700 vordende Mødre maatte siges at være udsat for alvorlig Fare for deres Liv og Helbred. Ikke desto mindre har vi gennem de Indberetninger, vi har faaet fra Landsretten, faaet et klart Indtryk af, at det har været saa som saa baade med Sygdommen og med Faren, og disse Læger har da ogsaa faaet deres Dom. En lignende Opfattelse af Lægeskønnet fik vi af Lægesagen oppe i Nordjylland, og andre Læger har ogsaa uforblømt givet Udtryk for dette, at de ønsker at bevare deres frie subjektive Bedømmelse af dette Forhold. Disse mine Udtalelser tager ikke Sigte paa Lægestanden i Almindelighed, idet Lægestanden netop paa en meget smuk Maade, synes det mig, har værget sig imod at blive almindeligt bedømt paa den Maade, at deres Vurdering af disse Forhold er fuldstændig udflydende.

Det forekommer mig at være ganske nødvendigt, at man, da Regeringspartierne og Ministeren hævder, at sociale Momenter ikke maa medtages i Loven, skriver Loven saa klart, at Lægerne i hvert Fald ikke kan være i Tvivl om, hvor Grænsen ligger. De mange forskelligartede Udtalelser, der er fremsat fra Lægernes Side, bekræfter min Opfattelse af, at Lovforslaget ikke er tilstrækkeligt vejledende for Lægerne.

Folketingsudvalget har under sit Arbejde modtaget forskellige Deputationer, der har fremført deres Meninger om Lovforslaget. Saaledes har vi bl. a. fra den almindelige danske Lægeforenings Hovedbestyrelse faaet en Udtalelse, som gaar ud paa, at uanset hvilken Ordlyd § 1 faar, uanset om der staar „Sygdom og andre Forhold“, eller begge disse to Begreber fjernes fra Loven og der kun staar „alvorlig Fare for Liv og Helbred“, kan der ikke være Tale om, at det udelukkende er et rent medicinsk Grundlag, man maa operere med, og det maa derfor vække Betænkeligheder hos Lægestanden, naar der i Indikationen indgaar et større eller mindre socialt eller humanitært Moment. Hovedbestyrelsen frygter, at en Gennemførelse af Lovforslaget i den nuværende Form vil bevirke Uensartethed, Vilkaarlighed og Usikkerhed ved Afgørelser om Berettigelsen af Svangerskabsafbrydelser Landet over til Skade for Befolkningen.

Det udtaler altsaa den almindelige dan-

ske Lægeforenings Hovedbestyrelse den 21. Januar 1937 til Folketingsudvalget.

Samme Dag havde vi i Udvalget en anden Deputation, nemlig fra alle de kirkelige Organisationer, og dennes Udtalelse var for saa vidt forbavsende, som den i Mod sætning til Lægernes Udtalelse siger: Vi maa fremfor alt henstille, at den medicinske Indikation formuleres i Overensstemmelse med Justitsministerens i Udvalget foreslaaede Redaktion. — Jeg vil gerne have Tilladelse til forskellige Citater. — Altsaa, samme Dag som Lægerne, altsaa de, der skal praktisere Loven, kommer til Rigsdagsudvalget og siger: Vi maa være betænkelige ved denne Formulering, for den er ikke paa rent medicinsk Grundlag, og vi kan ikke forsvare, at denne Lov kommer ud, for den bringer Forvirring i Befolkningen, samme Dag møder alle de kirkelige Organisationer med en Ordfører og siger, at de maa absolut henstille, at Ordlyden bliver efter den af Justitsministeren i Udvalget foreslaaede Redaktion.

Hvorledes kan nu disse kirkelige Organisationer komme med en saadan Henstilling? Ønsker de da mindre end Lægerne Klarhed paa dette Punkt? Kan man overhovedet tænke sig, at de kirkelige Organisationer skulde ønske at gaa bort fra den rent medicinske Linie og delvis over paa den sociale Linie? Ingenlunde. Nej, disse Repræsentanter for de kirkelige Organisationer begynder med at sige, at de maa gaa ind for, at kun hvor der er Tale om, at Liv staar mod Liv, kan der være Tale om at ofre Liv, og derfor maa de tage Afstand fra enhver anden Indikation for Afbrydelse af Svangerskabet end den, at der er alvorlig Fare for Moderens Liv. De tager saaledes Afstand fra baade etisk og eugenisk Indikation.

Naar da denne Deputation kommer til det Resultat, at Ministerens Ordlyd netop er den rigtige til at fastslaa den ubetingede, rent medicinske Indikation, idet de siger, at de kun kan anerkende Tilladelsen, hvor Liv staar mod Liv, og deri er efter deres Opfattelse ubetinget indbefattet Ordet Sygdom, saa er dette i og for sig ogsaa kun Udtryk for Lovens Uklarhed, idet jeg, uden i øvrigt at have talt med saa forferdelig mange af disse Mennesker, kan sige ud fra mit Kendskab til deres personlige Opfattelse, at hvis de havde haft Forstaaelsen af, at Sygdomsbegrebet var bortelimineret i denne Paragraf og fra denne Tilladelse til Svangerskabsafbrydelse, saa vilde i hvert Tilfælde det overvejende Flertal af disse Mennesker — og de repræsenterer mange, mange Or-